

efter denne Lov vilde medføre, at vedkommende ikke kunde faa anden offentlig Hjælp end den, der kan faas efter de strengeste Regler i den øvrige Lovgivning (Forsorgslovens § 310).

Fremdeles var Mindretallet *imod* at vederlægge disse Arbejder med *tarifmæssig Løn* og stillede Ændringsforslag om følgende Nyaffattelse af § 8: »Vilkaarene for de i denne Lov omhandlede Arbejder skal med Hensyn til *Arbejdstid* og *Arbejdsløns* fastsættes saaledes, at de flest mulige arbejdsløse derved kan finde Beskæftigelse, og at det bliver fordelagtigt for de arbejdsløse at faa Beskæftigelse ved disse Arbejder fremfor at oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse, men at det dog stadig skal være af væsentlig økonomisk Interesse for dem at søge Beskæftigelse ved andet Arbejde, herunder Landbrugsarbejde.«

Hvad endelig *Udgiftsfordelingen* angaar, foreslog Mindretallet, at den enkelte Kommune skulde deltage i Udgifterne til Arbejdslønnen med saa vidt muligt det samme Beløb, som den ved Foranstaltningen sparede i Understøttelse (Landkommuner med 12½ pCt., Købstadkommuner med 20 pCt., Hovedstadskommunerne med 30 pCt. af Arbejdslønnen), medens det fælles Refusionsforbund ikke skulde deltage i Udgifterne.

Det konservative Mindretal erkendte, at der i Ungdomsarbejdsløsheden og den langvarige Arbejdsløshed »foreligger dybt alvorlige Samfundsproblemer, som det er nødvendigt for Lovgivningsmagten aktivt at gribe ind over for«, men Mindretallet fandt Lovforslaget daarligt forberedt og syntes, at Betingelserne for en ansvarlig Lovgivning ikke var til Stede. »Lovgivningsmagten ved saa godt som intet om, hvilke Arbejder der skal gennemføres for de 30 Mill. Kr., og er stadig uden klar Oplysning om, *hvem* der skal *udføre* Loven og *have Ansvaret* for dens Administration.« Dertil kom, at man ikke fra Regeringens Side havde taget noget som helst Hensyn til de Krav, Mindretallets Parti tidligere havde stillet om først og fremmest at skaffe Landbruget den fornødne Arbejdskraft. — Selv om det nærmest var Mindretallets Opfattelse, at der kun vilde komme meget lidt Arbejde i Gang som Resultat af Loven, turde det derfor ikke paa det foreliggende usikre Grundlag udsætte Laanemarkedet for en Belastning paa 30 Mill. Kr., men maatte henstille til Socialministeren at *omarbejde Lovforslaget* og i Begyndelsen af næste Rigsdagssamling forelægge et nyt Lovforslag, som betød: 1) En Sammenarbejdning af de paa dette Omraade gældende Love og forelagte Lovforslag, 2) en overskuelig Arbejdsplan, 3) en klar Koncentration af disse